

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 263/2016
22.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. А.О., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адв. С.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 309/14 од 05.06.2015. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 79/15 од 23.12.2015. године, у седници већа одржаној 22.03.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене А.О., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 309/14 од 05.06.2015. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж 79/15 од 23.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 309/14 од 05.06.2015. године, окр. А.О. оглашена је кривом због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, за које дело јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљена у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окривљене, Виши суд у Новом Пазару је пресудом Кж 79/15 од 23.12.2015. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљене адв. С.К., поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП, са предлогом да Врховни

касациони суд обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. А.О. је неоснован.

Бранилац окривљене у захтеву наводи да је првостепеном и другостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7. ЗКП јер је поступак вођен по оптужници неовлашћеног тужиоца односно по приватној тужби за кривично дело из члана 122. став 2. КЗ, за које кривично дело је по закону прописано да је за оптужење и вођење кривичног поступка надлежан јавни тужилац.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим имајући у виду да је, према стању у списима предмета, законски заступник малолетне оштећене, након обавештења ОЈТ у Новом Пазару КтПо бр. 9/14 од 12.05.2014. године о одбачају кривичне пријаве против окр. А.О., благовремено преузела гоњење, на законом прописан начин и у року прописаним законом, за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. КЗ а поднеском од 28.01.2015. године, приватна тужба је само прецизирана у погледу правне квалификације кривичног дела на кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ за које дело се кривично гоњење предузима по приватној тужби.

Осим тога, на наведену битну повреду одредаба кривичног поступка одбрана окривљене указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе у образложењу на трећој страни у ставу три и четири дао разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и на те разлоге, у смилсу члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Бранилац окривљене у захтеву указује и на повреде одредаба члана 511. и 510. ЗКП, члана 416. став 2., члана 501. и члана 502. ЗКП, а осим тога наводи и да другостепени суд у разлогима пресуде није дао веродостојне разлоге због чега није поклатио веру исказима саслушаних сведока, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП. Такође, бранилац у захтеву указује и на погрешно утврђено чињенично стање у вези са повредама које је оштећена задобила. Наведене повреде закона и чињенично стање, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.